

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Dioikitiko Protodikeio Serron (Grækenland) den 5. marts 2012 — Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou og Afoi N. Christodoulou AE mod Elliniko Dimosio

(Sag C-116/12)

(2012/C 138/11)

Processprog: Græsk

Den forelæggende ret

Dioikitiko Protodikeio Serron

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou og Afoi N. Christodoulou AE

Sagsøgt: Elliniko Dimosio

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Fastsættes toldværdien af indførte varer på grundlag af artikel 29 og 32 i forordning (EØF) nr. 2913/1992 også i tilfælde af, at aftalen vedrører forarbejdning eller bearbejdning af materialer (materialer, som er eksporteret til forarbejdningslandet uden at være henført under toldproceduren for passiv forædling), når forarbejdningen ikke har det niveau, der er fastsat i artikel 24 i samme forordning, subsidiært er utilstrækkelig til at give de hermed fremstillede varer oprindelsesstatus i det land, hvor bearbejdningen eller forarbejdningen har fundet sted?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal der da foretages en sontring i tilfælde af, at importen ud fra fakturaer og anden dokumentation, som findes at være unøjagtige, viser sig at være sket inden for rammerne af en aftale om salg, skønt det godtgøres, at aftalen vedrørte en ikke-væsentlig bearbejdning af materialer, der stammer fra importlandet, for et konkret vederlag, som kan fastslås, og at den angivne toldværdi af de indførte varer ikke svarer til den pris, som faktisk er betalt eller skal betales?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal der da foretages en sontring i tilfælde af, at det desuden også godtgøres, at der foregår en praksis, som udgør et misbrug af fællesskabsregler med sigte på opnåelse af vinding for den pågældende?
- 4) Såfremt det fastslås, at artikel 29 og 32 i forordning (EØF) nr. 2913/1992 kan finde anvendelse på et tilfælde, som det i det andet spørgsmål beskrevne, men for det tilfælde, at også de objektive omstændigheder og det subjektive element i det tredje spørgsmål foreligger, hvad er da værdien af en komponent (som i den foreliggende sag sukkeret), som blev

indarbejdet i det importerede produkt og var leveret gratis af importøren, når den pågældende komponent, som ikke kunne henføres under proceduren for passiv forædling i henhold til samme forordnings artikel 146, stk. 1, ikke blev fremstillet af ham selv, men blev erhvervet af ham til eksportpris (som er lavere end den pris, der gjaldt for hjemmemarkedet, idet produktet henførtes under ordningen med eksportrestitution)?

Appel iværksat den 9. marts 2012 af Stichting Woonpunt m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2011 i sag T-203/10, Stichting Woonpunt m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-132/12 P)

(2012/C 138/12)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellanter: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, tidligere Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen og Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (ved advokaten P. Glazener og E. Henny samt hoogleraar L. Hancher)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse (Syvende Afdeling) af 16. december 2011 i sag T-203/10 erklæres i overensstemmelse med de anførte anbringender helt eller delvist ugyldig.
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling i overensstemmelse med Domstolens afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med denne sag såvel som med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Ifølge det første anbringende har Retten tilsidesat EU-retten, idet den har foretaget en urigtig bedømmelse af de relevante faktiske omstændigheder, og idet den ikke behørigt har begrundet sin kendelse, da den kun anså sagsøgerne for potentielt begunstigede i henhold til den af Kommissionen godkendte støtteordning. Retten har ikke taget i betragtning, at sagsøgerne før den anfægtede beslutning (!) nød godt af de bestående støtteordninger, som i henhold til beslutningen skulle ændres. Sagsøgerne er dermed ikke blot potentielt begunstigede i henhold til de ændrede støtteordninger, men også faktisk begunstigede i henhold til de bestående støtteordninger. I denne sidstnævnte egenskab er de i højeste grad individuelt berørt af den anfægtede beslutning.